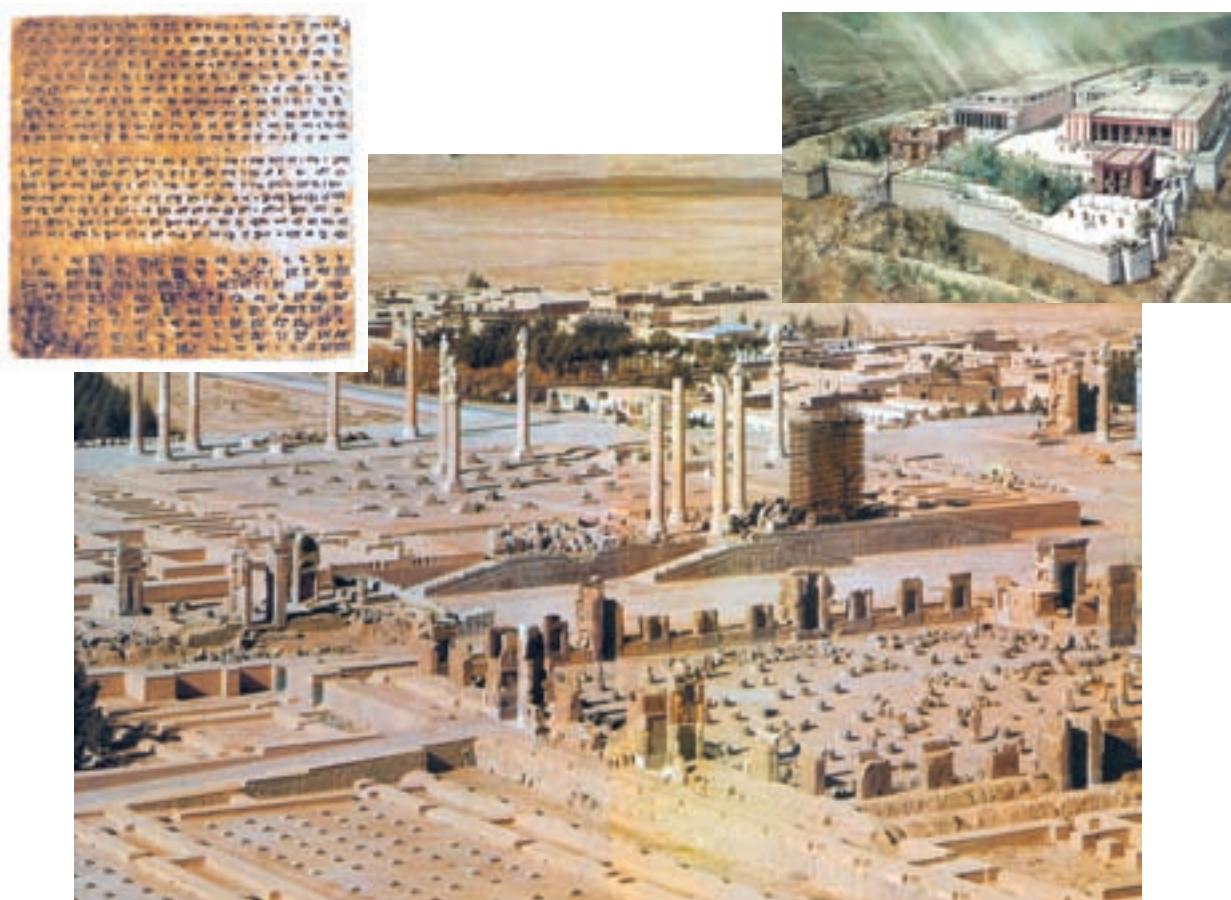

هخامنشیان

مقدمه

در درس قبل با چگونگی انقراض حکومت ماد آشنا شدید. حال با چگونگی تشکیل بزرگ‌ترین امپراتوری جهان باستان – یعنی امپراتوری هخامنشی – و تحولات سیاسی و فرهنگی این عصر آشنا می‌شوید. امپراتوری‌ای که شیوه‌ی کشورداری آن، در قرن‌های بعد مورد تقلید بسیاری از فرمانروایان شرق و غرب قرار گرفت امروزه نیز مورخان بزرگ دنیا با علاقه‌مندی بسیار به مطالعه‌ی جلوه‌های گوناگون آن می‌پردازند.

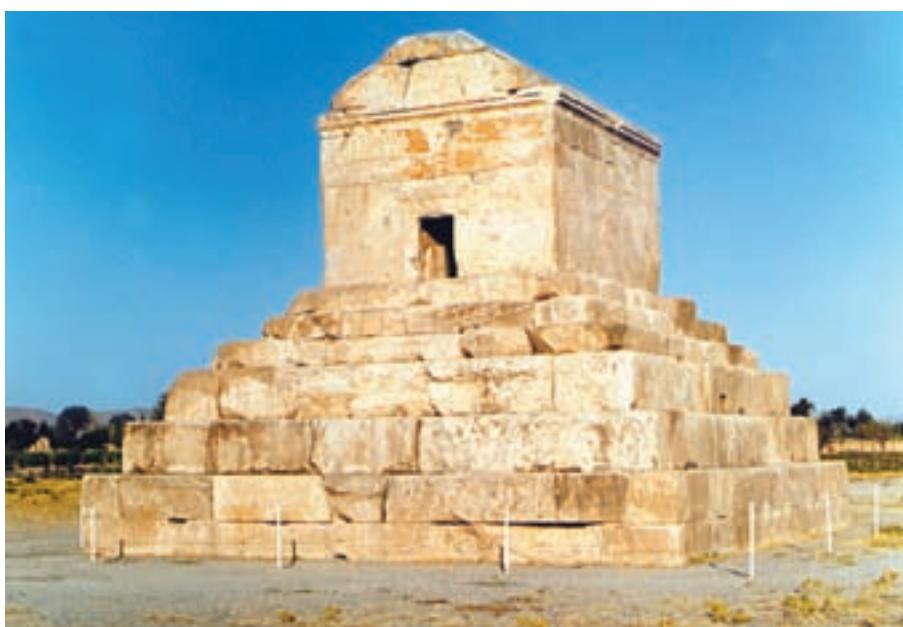
چشم‌اندازی از تخت جمشید. مجموعه بنایی تخت جمشید هنوز به عنوان یکی از شاهکارهای معماری و هنری ایران و جهان شناخته می‌شود. در تصویر بالا (سمت راست)، نقاشی خیالی‌ای که بر مبنای آثار بهجا مانده در تخت جمشید کشیده شده است، دیده می‌شود. در سمت چپ نیز یک لوحی طلایی که در تخت جمشید یافت شده، می‌بینید.

یک فرمانروای خوش‌نام
و سلسله‌ی هخامنشی را تأسیس کند. کورش در میان پادشاهان دنیای قدیم و جدید، ویژگی‌های خاصی داشت که بدان مشهور است و می‌توان همه‌ی آن‌ها را در خردمندی با همراهی فرماندهان مادی توانست قدرت را به دست گیرد

برای سقوط آن فراهم بود؛ مثلاً : نبونید شایستگی حکومت بر مردم بابل را نداشت و آنان را از خود رنجانده بود، بهویژه، بی احترامی او نسبت به مردوك خدای مورد احترام بابلیان، کاهنان بابلی را آزرده بود؛ از طرفی، با این که بابل شهری بزرگ و آباد بود ولی اختلاف طبقاتی در آن بسیار بود؛ در حالی که گروهی اندک از درباریان و تاجران در ناز و نعمت و فساد و تجمل پرستی غرق بودند، بیشتر مردم زندگی فقیرانه‌ای داشتند (این عوامل را هنگام مطالعه‌ی سقوط حکومت هخامنشی به خاطر داشته باشید). نبونید نیز در ماجراهی همراهی با پادشاه لودیه بهانه‌ی حمله به بابل را به کورش داده بود. کورش در حمله به بابل نیز کامیاب بود. در عین حال، رفتار او هنگام غلبه بر دشمن با فرمان روایان آن دوره فرق داشت. در آن زمان با سقوط یک شهر به دست دشمن، مردم قتل عام می‌شدند و بهویژه، خدایان مورد احترام آنان مورد اهانت قرار می‌گرفتند. کورش ضمن خودداری از این گونه کارها، به اقوامی که طی حمله‌ی فرمان روایان قبلی بابل، اسیر و به بردنگی گرفته شده بودند اجازه داد به وطن خود بازگردند.

خلاصه کرد. او به خوبی می‌دانست با اقوام و ملت‌های مختلف چگونه رفتار کند؛ به همین دلیل، شیوه‌ی فرمان‌روایی او با شیوه‌ی حکمرانی پادشاهانی که تا آن زمان بر مردم دنیا حکومت کرده بودند تفاوت داشت. با انتشار خبر سقوط حکومت ماد، فرمان روایان لودیه (در ترکیه‌ی امروزی) و بابل (در عراق امروزی) به طمع افتادند که قسمت‌هایی از قلمرو مادها را تصرف کنند. پادشاه لودیه — که ادعای خویشاوندی با مادها داشت — با فرمان روایان بابل و مصر و نیز سایر حکمرانان آسیای صغیر متعدد شد و در صدد ضربه‌زنی به کورش برآمد. کورش نیز پس از آگاهی از این اتحاد با سرعت به سوی سارده، پایتخت لودیه، حرکت کرد و حکومت لودیه و حکومت شهرهای آسیای صغیر را شکست داد. با تسلط بر این شهرها — که از راه تجارت، بسیار ثروتمند شده بودند — حکومت هخامنشیان تقویت شد.

هدف بعدی کورش، بابل، پایتخت حکومت کلده، بود. در این زمان، نبونید^۱ بر بابل فرمان می‌راند. بابل شهری آباد، وسیع و در واقع، بزرگ‌ترین شهر آسیا بود که مردمانی از اقوام گوناگون در آن می‌زیستند. با این حال، همه‌چیز

مقبره‌ی کورش در پاسارگاد

هجوم ببرند اما حمله‌ی ایرانیان از خشکی آنان را غافلگیر ساخت و در نهایت، کمبوجیه توانست مصر را فتح کند. فتح مصر برای ایرانیان اهمیت زیادی داشت. آنان در بی فتوح زمان کورش، اکنون توانسته بودند بر یکی دیگر از دولت‌های مشهور جهان پیروز شده و بر سرزمین‌های وسیعی مسلط شوند.

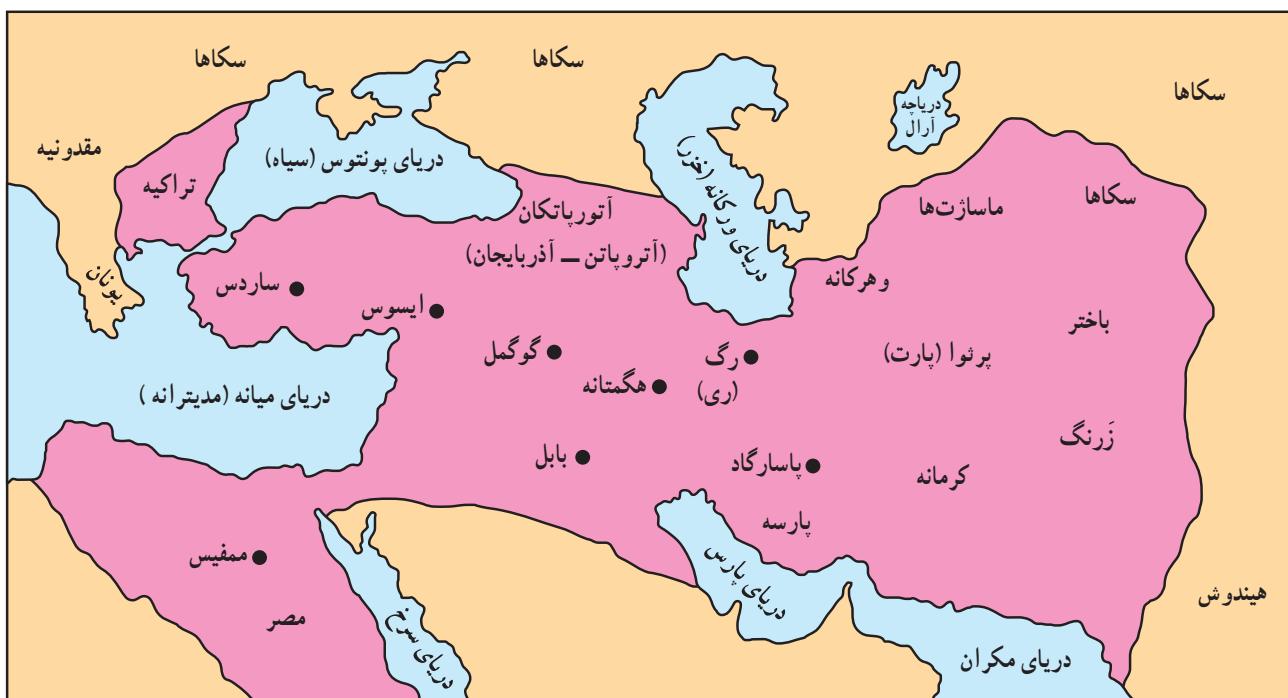
در آغاز، برخورد کمبوجیه با مصریان شبیه برخورد کورش بود. او به آداب و رسوم مصریان احترام گذاشت و دین آنان را گرامی داشت. به همین دلیل، با مقاومت سرسختانه‌ی مصری‌ها روبرو نشد. کمبوجیه در صدد تصرف قسمت‌های دیگر آفریقا بود اما خبرهایی که از ایران رسید او را ناگزیر به بازگشت کرد. او ابتدا فرمان روایی ایرانی برای مصر تعیین کرد، سپس راه بازگشت در پیش گرفت اما پیش از رسیدن به ایران مرد. مشهور است که از شنیدن خبرهای مربوط به برديا — که در ادامه خواهيد خواند — دچار خشم شدیدی شد و خودکشی کرد.

فکر کنید و پاسخ دهید:

با استفاده از آنچه در دوره‌ی راهنمایی خوانده‌اید، بگویید فرجام کورش چگونه بود؟ آیا قول دیگری در این باره شنیده‌اید؟

کمبوجیه، فاتح مصر

پس از کورش پسرش، کمبوجیه، جانشین او شد. اقدام مهم کمبوجیه حمله به مصر بود. بهانه‌ی کمبوجیه این بود که فرعون مصر او را به دامادی نپذیرفته بود اما انگیزه‌ی واقعی وی از این حمله عبارت بود از همدستی فرعون مصر با پادشاه لودیه در ماجرای توطئه‌ی حمله به ایران (در زمان کورش) و نیز ثروت ییکران مصر. مصر کشوری بزرگ و دارای تمدنی با شکوه با دانشمندان و صنعتگران مشهور بود اما این کشور نیز هم‌چون بابل دچار نابسامانی داخلی بود. در این سفر جنگی، فرعون مصر تصور می‌کرد ایرانیان از راه دریا به این سرزمین

قلمره حکومت هخامنشی در دوره‌ی داریوش اول

شمال هند را به امپراتوری خود ضمیمه کرد. داریوش شرح بیشتر این لشکرکشی‌ها را در کتیبه‌ی بیستون به یادگار گذاشته است. این کتیبه با خط میخی نوشته شده و از قدیمی‌ترین متن‌های تاریخی جهان است که در نگارش تاریخ هخامنشیان کمک بسیاری به مورخان کرده است.

فکر کنید و پاسخ دهید:

هدف داریوش از ایجاد کتیبه‌ی بیستون

چه بود؟

داریوش در سال‌های پایانی عمر خود به یونان لشکرکشی کرد. در این زمان، بخش بزرگی از آسیای صغیر جزو قلمرو ایران بود. با این حال، تعدادی از فرمانروایان آن نواحی سر به شورش برداشته بودند. در این شورش، شهرهای یونانی – که مشهورترین آن‌ها آتن^۱ و اسپارت^۲ بودند – دست داشتند. در این سفر جنگی، داریوش به تنبیه شورشیان پرداخت. هنگامی که سپاهیان او به تزدیکی آتن رسیدند، مردم آتن به پایداری پرداختند. در این جنگ که به جنگ ماراتن^۳ معروف است، آتنی‌ها

افسری که بزرگ‌ترین امپراتوری جهان را سازمان داد

هنگامی که سپاهیان کمبوجیه به ایران رسیدند، اوضاع ایران آشفته بود. در غیاب کمبوجیه، فردی به نام برده‌یا، خود را برادر کمبوجیه و جانشین حقیقی کورش اعلام کرده بود. او با بخشش مالیات‌ها توanstه بود حمایت برخی از حکمرانان را به خود جلب کند. از طرفی، برخی از ایالت‌های دور و تزدیک سر به شورش برداشته بودند. در چنین شرایطی، یکی از جوانان خاندان هخامنشی به نام داریوش، توanst بزرگان خانواده‌های هخامنشی را با خود همراه سازد. آنان برای تصرف قدرت با هم متحد شدند. داریوش نخست با حمله به محل سکونت برده‌یا، او را به قتل رساند. سپس شورش‌ها را سرکوب کرد. او طی دو سال به عملیات نظامی وسیعی دست زد که طی آن ۱۹ جنگ صورت گرفت و ۹ پادشاه محلی به قتل رسید. در برخی از این سفرهای جنگی، داریوش خود شرکت داشت و در برخی دیگر، فرماندهان مورد اعتمادش را می‌فرستاد. او خود به مصر رفت و شورش آن‌جا را فرونشاند. هم‌چنین

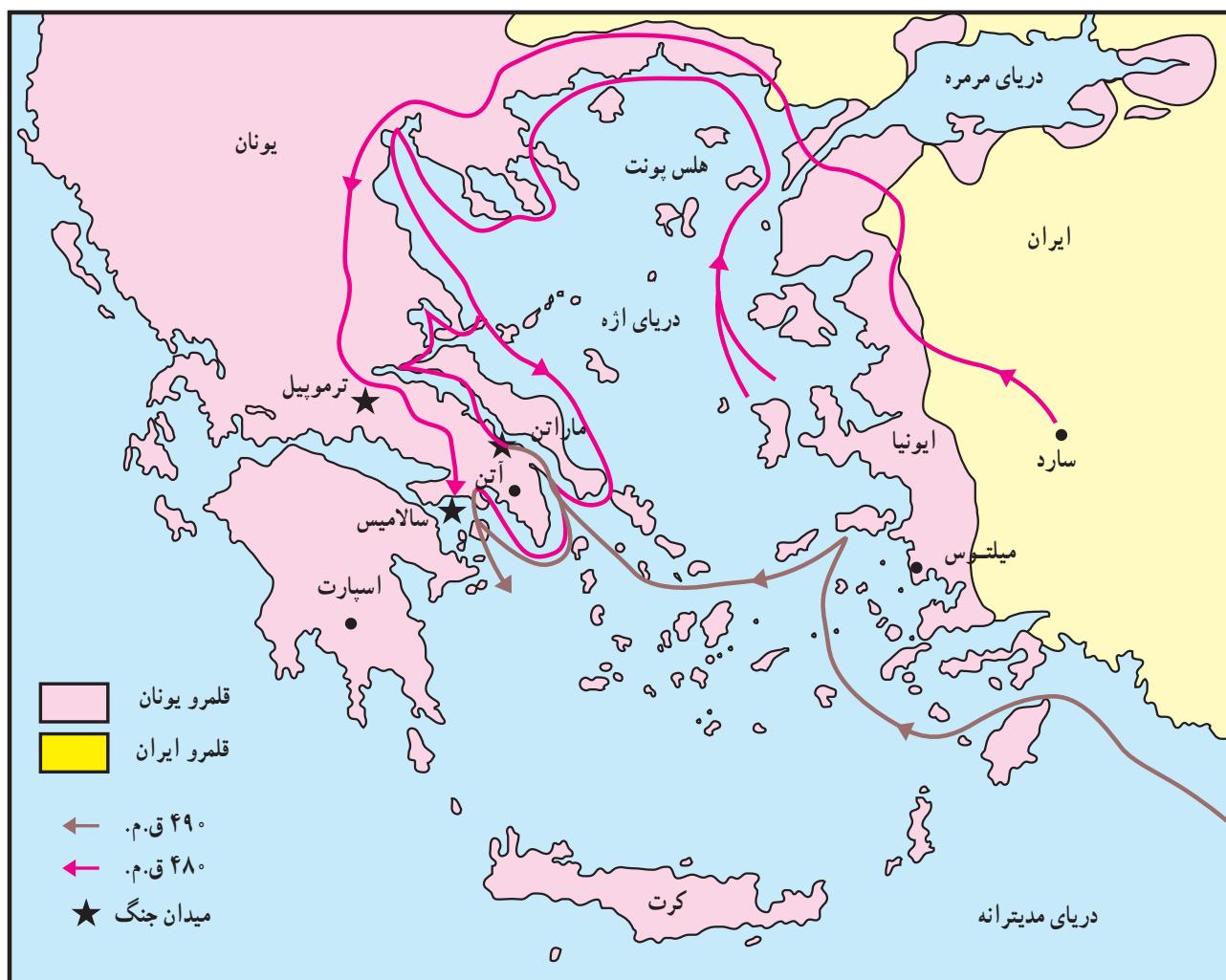

کتیبه‌ی بیستون یکی از مهم‌ترین آثار به جامانده از دوره‌ی هخامنشیان است که در آن مطالبی از زبان داریوش اول (بزرگ) درباره‌ی چگونگی به سلطنت رسیدن وی و قسمت‌های مختلف قلمرو هخامنشی در زمان او نوشته شده است.

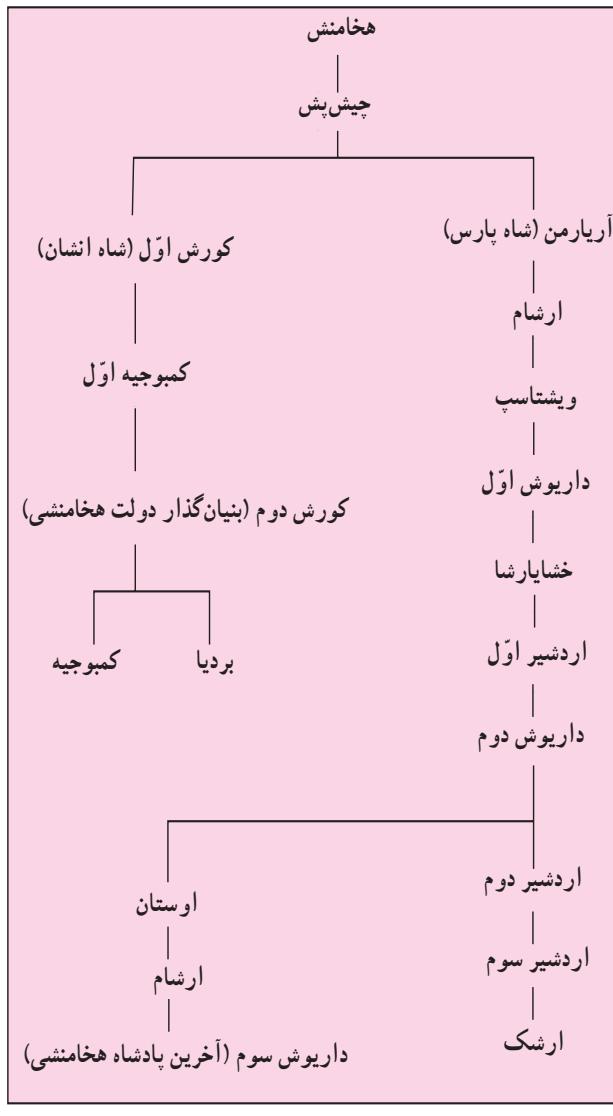

توانستند از سقوط شهرشان جلوگیری کنند. داریوش به سپاهیان دستور داد که باز گردند. او قصد داشت سال بعد دوباره به یونان لشکرکشی کند اما بعد از مدتی، مرد آتنی‌ها از این که توانسته بودند شهر خود را از فتح شدن برهانند بسیار خوشحال شدند و شادمانی کردند. مورخان یونانی نیز این حادثه را به عنوان شکست داریوش قلمداد کردند و در کتاب‌های خود در توصیف آن اغراق بسیار کردند.

جام طلایی، یکی از زیباترین آثار بهجا مانده از دوره‌ی هخامنشی است.

جنگ‌های ایران و یونان

هخامنشیان

سوم، اختلافات داخلی، تن پروری و سستی بر هخامنشیان غلبه داشت و دیگر از شور و شجاعت سال‌های پیش چیزی نمانده بود. در چنین شرایطی، اسکندر مقدونی در چند جنگ هخامنشیان را شکست داد و در شهرهای ایران کشتار زیادی به راه انداخت. جانشینان اسکندر در ایران سلوکیان بودند که مدتی بر کشور ما فرمان راندند و سرانجام، توسط اشکانیان به تدریج بیرون رانده شدند.

از مرگ داریوش تا انقراض سلسله‌ی هخامنشی هم زمان با روی کار آمدن خشایارشا، پسر و جانشین داریوش^۱، شورش‌هایی در مصر و بابل رخ داد که هخامنشیان آن‌ها را سرکوب کردند. سپس خشایارشا تصمیم گرفت نقشه‌ی پدر را برای حمله‌ی دوباره به یونان عملی سازد. او برای این کار سپاه بزرگی به راه انداخت. خشایارشا در نبردهای زمینی پیروز بود اما در نبرد دریایی به نام سالامیس توفیق چندانی نداشت. از آن پس، خشایارشا بیشتر اوقات خود را به خوشگذرانی مشغول شد و عاقبت به دست یکی از درباریان به قتل رسید. دربار هخامنشی نیز بیش از پیش کانون توطئه‌ها و رقابت‌های درباریان شد. در زمان داریوش دوم، همسرش پروشات (پریزاد) قدرت و نفوذ زیادی در شاه داشت، به همین دلیل، در تصمیم‌گیری‌ها نقش به سزاگی ایفا می‌کرد. از وقایع مهمی که او در آن دست داشت، لشکرکشی کورش کوچک برای به چنگ آوردن قدرت بود؛ داریوش دوم پیش از مرگ، پسرش اردشیر (دوم) را به جانشینی انتخاب کرد اما پسر دیگر ش به نام کورش کوچک، که در آسیای صغیر حکومت داشت، به این انتخاب راضی نبود. بعد از مرگ داریوش دوم، کورش کوچک ضمن هم‌فکری و هماهنگی با مادرش، با سپاهی که بیشتر آنان یونانی بودند به سوی پایتخت به راه افتاد اما در جنگی که رخ داد شکست خورد و کشته شد.

در زمان اردشیر دوم، یونان که دچار ضعف و انحطاط شده بود، توسط فیلیپ مقدونی، حاکم مقدونیه، فتح شد. در زمان جانشین او – یعنی اردشیر سوم – بسیاری از افراد خاندان هخامنشی کشته شدند که موجب ضعیف شدن حکومت هخامنشی شد. در زمان داریوش

آریو برزن

در جریان حمله‌ی اسکندر به ایران، هنگامی که او و سپاهیانش به کوهستان‌های غرب فارس رسیدند با حمله‌ی آریو برزن و یارانش رو به رو شدند. آریو برزن از بالای کوه‌ها راه را بر سپاه اسکندر بسته و با پرتاب تخته سنگ‌های عظیم، آنان را در وضعیت سختی گرفتار کرده بود اما اسکندر به راهنمایی فردی یونانی که در جنگ‌های قبل به اسارت ایرانیان درآمده بود، توانست راه صعود از کوه را بیابد. پس اسکندر سپاهی را برای جنگ با ایرانیان روانه کرد. آریو برزن و یارانش شجاعانه در برابر آنان جنگیدند اما چون تعدادشان از دشمن بسیار کم‌تر بود، کاری از پیش نبردند و در این راه جان باختند.

به فاصله‌ی هر ۲۴ کیلومتر چاپارخانه‌ای ساختند. در این چاپارخانه‌ها همیشه اسب‌های تازه نفس آماده بود. پیک‌های دولتی با رسیدن به این چاپارخانه‌ها، اسب خود را عوض می‌کردند و با اسبی تازه نفس، با سرعت به راه خود ادامه می‌دادند.

اداره‌ی کشور: داریوش قلمرو هخامنشی را به ایالت‌های مشخصی تقسیم و برای هر یک از آن‌ها یک شهریان تعیین کرد. یک دبیر (رئیس امور اداری) نیز به امور اداری ایالت رسیدگی می‌کرد. یک فرماندهی سپاه نیز در هر ایالت وجود داشت که در کار خود مستقل بود. هر یک از این سه، دارای مأموران و کارمندان بسیاری بودند. به علاوه جاسوس‌های شاه، که به چشم و گوش او مشهور بودند، در همه جا حضور داشتند و اخبار مختلف را به اطلاع او می‌رسانندند.

خط: برای مکاتبات اداری ابتدا از خط آرامی^۱ و بابلی استفاده می‌کردند اما بعد از مدتی، خط میخی پارسی نیز ابداع و به آن‌ها افزوده شد.

اقتصاد: اقدام دیگر داریوش، ضرب سکه‌ی طلا و نقره بود. پیش از او، پادشاهان سارد از طلا سکه ضرب کرده

فرهنگ و تمدن ایران در عصر هخامنشیان

پس از سرکوبی شورش‌های دور و نزدیک و نیز بیوستن سرزمین‌های جدید بر قلمرو هخامنشیان، داریوش دریافت که برای اداره‌ی این کشور وسیع، لازم است امپراتوری او به شیوه‌ای نو سازمان‌دهی و قانون‌ها و مقررات تازه‌ای وضع شود. پیش‌گیری از وقوع دوباره‌ی شورش‌ها از طریق نظارت مستمر بر ایالات، آگاهی از میزان محصولات و درآمدها برای تعیین مالیات‌ها و ایجاد مؤسسه‌ای برای تنظیم امور ایالت‌ها و رسیدگی به کارهای مختلف آن‌ها از جمله دلایل این امر بود.

راه سازی و ارتباطات: نخستین اقدامی که لازم بود انجام شود، ایجاد تسهیلاتی برای ارتباطات بود؛ زیرا در دوره‌ای که رفت و آمد و سفر – عمده‌ای از خشکی – به استفاده از اسب و ارابه منحصر می‌شد لازم بود چاره‌ای اندیشه‌یده شود تا اخبار و اطلاعات به سرعت از نقاط دوردست امپراتوری به دربار (و بالعکس) برسد؛ بنابراین، ساخت راه آغاز شد. این جاده‌ها شوش را به سارد و بابل را به شوش وصل می‌کرد. به علاوه جاده‌های کوتاهی نیز در داخل ایران ساخته شد.

از کاخ‌های شاه و درباریان بود. او فرماندهان نظامی را از میان پارسیان انتخاب می‌کرد؛ زیرا به آنان اعتماد بیشتری داشت.

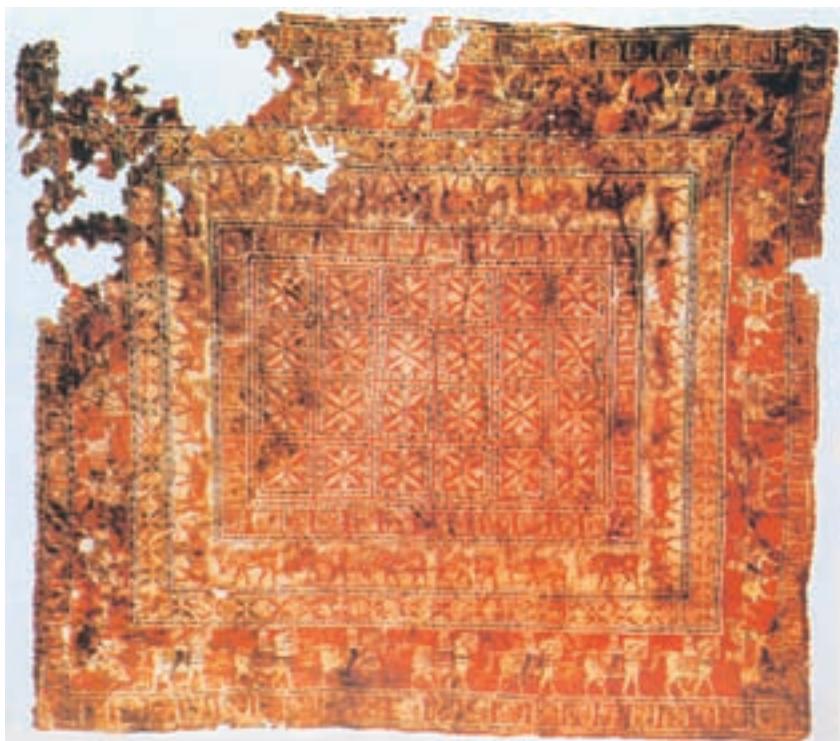
هنر، صنعت، معماری: کوشش پس از تأسیس

سلسله‌ی هخامنشی در پاسارگاد (در فارس امروزی) برای خود کاخی ساخت و اطراف آن را با باغ‌های زیبا تزیین کرد. کمبوجیه فرصت چندانی برای ساختن کاخ نیافت اما داریوش در مدت بیش از سی سال فرمان‌روایی، کاخ‌های مجلل ساخت. پس از او، سایر شاهان هخامنشی نیز برای خود کاخ‌ها و بنای‌های ساختند. داریوش در سال‌های نخست فرمان‌روایی در شوش کاخ باشکوهی ساخت اما طرح اصلی و عظیم او برای نمایش هیبت و قدرتش در تخت جمشید اجرا شد.

بودند. برای سامان یافتن اقتصاد کشور لازم بود که هم پول واحد در کشور رواج یابد و هم مقررات مشخصی که نحوه دریافت مالیات‌ها، اجاره‌ی زمین‌ها، دستمزدها و ... را معین کند، گذاشته شود.

با این اقدامات درآمدهای حکومت افزایش یافت و اقتصاد عمومی کشور رونق گرفت و سطح زندگی مردم اندکی بالا رفت؛ به‌طوری که ایران در دوره‌ی هخامنشیان ثروتمندترین حکومت آن روزگار شد.

نیروی نظامی: داریوش هم‌چنین یک سپاه ده هزار نفری به وجود آورد که از نظر تجهیزات جنگی و آموزش‌های نظامی از بقیه‌ی سپاهیان ورزیده‌تر بودند. این سپاه یک سپاه دائمی و وظیفه‌ی آنان، بیش‌تر، محافظت

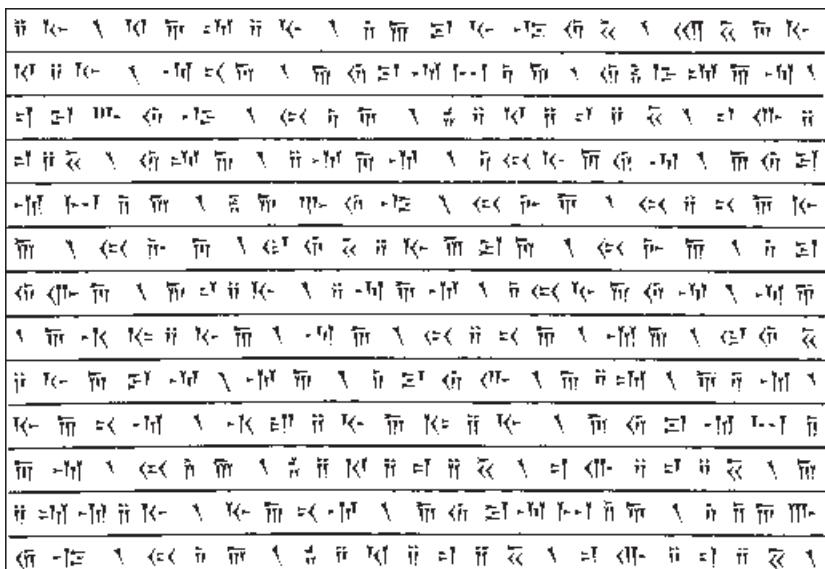
فرش پازیریک؛ این فرش که در یک گور در روسیه به دست آمده، یکی از قدیمی‌ترین فرش‌های جهان است که شامل نقش‌هندسی، گل، حیوانات افسانه‌ای و انسان‌های سوار بر اسب و پیاده است. بنا به روایات مشهور، این فرش در دوره‌ی هخامنشیان در ایران باقیه شده است.

با تزیینات بسیار و مجسمه‌های شاهان هخامنشی آراسته شد که برای این منظور، مجسمه‌ها و نقش بر جسته‌های موردنظر شاهان هخامنشی تهیه گردید.

پس از داریوش، ساخت بنای‌های جدید در تخت جمشید ادامه یافت و تا ۱۵۰ سال بعد از او نیز در این مکان بنای‌های دیگری تأسیس شد. درون ساختمان‌ها

ظروف و لوحهای آنان برجای مانده است. انواع آثار فلزی از طلا، نقره و مفرغ مانند سکه‌ها، سلاح‌ها، جام‌ها، ریتون‌ها، ظروف، وزنه‌ها، لوحه‌ها که از دوران هخامنشی به‌جای مانده است، بیننده را شگفت‌زده می‌کند؛ زیرا ساخت آن‌ها برای هنرمندان امروزی نیز کار راحتی نیست. دقت در این آثار نشان می‌دهد که هنرمندان آن عصر، علاوه بر مهارت در کار از ابزار و داشش موردنیاز برای ساخت چنین آثاری بخوردار بوده‌اند؛ بنابراین، صنعت ایران در عصر هخامنشی نیز پیشرفت زیادی کرده بود.

بخشی از کتیبه‌ی داریوش اول هخامنشی در تخت جمشید به همراه ترجمه‌ی آن در زیر آمده است.

اهوره مزدا با خدایان خاندان سلطنتی مرا یاری کناد! این کشور را اهوره مزدا از دشمن، از خشک‌سالی [و] از دروغ، محفوظ دارد! به این کشور نیاید نه دشمن، نه خشک‌سالی [و] نه دروغ. این را [چون] برکتی از اهوره مزدا با خدایان خاندان سلطنتی درخواست می‌کنم. این را به من (چون) برکتی اهوره مزدا با خدایان سلطنتی بدھاد!

یک توضیح

ریتون^۱

ریتون واژه‌ای است یونانی و در لغت‌نامه‌ی دهخدا واژه‌ی «تَكُوكٌ» به عنوان معادل آن به کار رفته است. تکوک یا ریتون، ساغر یا جامی بوده که ایرانیان در زمان باستان آن را از جنس فلزاتی هم‌چون طلا، نقره، آهن و یا سفال و به شکل سر حیواناتی نظیر شیر، گاو، قوچ، بز، اسب و آهو می‌ساختند و از آن برای نوشیدن استفاده می‌کردند. ایرانیان اعتقاد داشتند نوشیدن در ظرفی به شکل سر حیوان، توان آن حیوان را به انسان می‌بخشد.

^۱ — Rhiton, Riton

^۲ — Takuk

رئیس تشریفات بر کارهای مربوط به تخت جمشید و امور اداری و مالی مربوط به ایالت‌های هخامنشی نظارت داشت.

فکر کنید و پاسخ دهید:

موزه‌خان و باستان‌شناسان چه استفاده‌هایی از کتیبه‌های هخامنشیان می‌کنند؟

از دوران هخامنشی کتیبه‌هایی در بیستون، تخت جمشید، نقش رستم، شوش و نیز بر روی برخی

تخت جمشید، نقش رستم، شوش و نیز بر روی برخی

نیز آثاری مانند فرش مشهور پازیریک نشانگر وجود بافتگان هنرمند و خوش ذوق این عصر است. در عصر هخامنشی، پارچه‌های چیندار رواج بسیار داشت و مردان و زنان درباری بالباس‌های رنگارنگ با زیورآلات طلایی به خودآرایی می‌پرداختند.

ظروف سفالی در میان اشراف و نیز در میان مردم عادی کاربرد فراوان داشت. در دوران هخامنشی ظروف سفالی مانند کاسه، خمره‌های بزرگ برای ذخیره‌ی گندم و جو، قمقمه و ریتون رواج بسیار داشت. نقش بر جسته‌های باقی مانده از دوران هخامنشی و

نمونه‌هایی از ظروف نقره‌ای مربوط به دوره‌ی هخامنشی. در عکس سمت راست، ظرف کوزه‌ای شکل با طلاکاری و دسته‌های ظریف به شکل بز کوهی و در عکس سمت چپ، بشقابی با نقش‌هایی از بز کوهی دیده می‌شود. به نظر شما، توجه هنرمندان ایران به این حیوان (بز کوهی) برای چیست؟

پرسش‌های نمونه

- ۱- کدام دولت‌ها توسط کورش منقرض شدند؟ چگونگی آن را توضیح دهید.
- ۲- علل آغاز جنگ‌های ایران و یونان در دوره‌ی هخامنشی چه بود؟
- ۳- چهار مورد از اقدامات مهمی را که در زمان فرمان‌روایی داریوش انجام شد، ذکر کنید.
- ۴- چرا حکومت هخامنشی نتوانست در برابر حملات اسکندر مقدونی ایستادگی کند؟
- ۵- چرا در دوره‌ی هخامنشیان به توسعه و تعمیر راه‌ها توجه ویژه‌ای می‌شد؟
- ۶- از مجموع رویدادها و تحولات تاریخ ایران در دوره‌ی هخامنشی چه نتایج و درس‌هایی می‌توان گرفت؟

اندیشه و جستجو

- ۱- درباره‌ی جایگاه امپراتوری هخامنشی در جهان باستان و یا نظرات مورخان و اندیشمندان غیرایرانی درمورد این امپراتوری مطلبی تهیه کنید.
- ۲- درمورد محتوای یکی از کتبه‌های دوره‌ی هخامنشی تحقیق کنید و نظر خودتان را درباره‌ی آن بیان کنید.
- ۳- فهرست ایالت‌های ایران در زمان هخامنشی را تهیه کنید و هریک از آن‌ها را با نقشه‌ی کنونی ایران و سرزمین‌های همسایه تطبیق دهید.